

sagde, vi ere ikke i Stand til at afgøre, om det, vi have valgt paa en bestemt Position, virkelig er det rigtige. Og naar den ærede Ordfører for Flertallet har dadlet det Standpunkt, jeg har indtaget, fordi jeg har fralagt mig Ansvaret for de enkelte Satsler, vil jeg sige, at vi staa i Virkeligheden ikke forskelligt i saa Henseende, men Forskellen er blot, at jeg siger, hvorledes det er, men det ærede Medlem siger det ikke. Derimod vil jeg gaa ind paa nogle enkelte Positioner, hvor jeg, om jeg ikke er gaet til Bunds, i alt Fald har gjort noget Arbejde. Jeg vil begynde med den Produktion, der falder ind under Løbenumrene 74 og 75: Fajance. Man ved, at den nuværende Sats er 12½ Øre, at Forskellen er 10 Øre pr. Kilogram, og at de Herrer af Socialdemokratiet nedsætte Positionen til 10 pCt. af Værdien. Betydningen for Landet af Fabrikken Alumina — jeg tager de sidste 4 Aar — er den, at den betalte til Reparationer 46,000, 83,000, 51,000 og 32,000 Kr., og den betalte i Lønninger i de samme Aar 235,000, 257,000, 272,000 og 275,000 Kr. Den hører ikke til de meget lukrative Erhverv, idet Bruttooverskuddet i de samme Aar har været + 17,000, ÷ 27,000, ÷ 1,000 og + 17,000 Kr. Nu skal altsaa Satsen for det Erhverv nedsættes, og der er da Grund til at se, hvad Forbrugerne — og det er dog deres Interesser, som skulde være Drivfjederen i denne Nedsættelse — tjene ved den. Jeg vil tage 4 Slags Varer, som produceres der: en Spisetallerken, et Par Kopper, et hvidt Vandstel og et dekoreret, større Vandstel. Man vil efter Nedsættelsen i Flertallets Forslag spare paa en Spisetallerken 1 Øre, paa et Par Kopper 0,6 Øre, paa et hvidt Vandstel 9 Øre og paa et større, dekoreret Vandstel 15 Øre. Detailprisen paa disse Genstande er paa en hvid Spisetallerken 19 Øre, og der er altsaa sparet 1 Øre, paa en blaamalet 28 Øre, og der er altsaa atter sparet 1 Øre. Et Par Kopper koster henholdsvis 18, 25 og 24 Øre; der spares 0,6 Øre. Prisen paa et hvidt Vandstel er 305 Øre eller 490 Øre. Et dekoreret Vandstel koster 8 Kr. 30 Øre, og paa det spares der altsaa 15 Øre. Nu spørger jeg: Hvis en Nedsættelse her forringer Arbejdslejligheden eller Arbejdsfortjenesten, er der saa virkelig fra et Konsumentsynspunkt nogen som helst Anledning til at foretage en Nedsættelse?

Jeg gør opmærksom paa, hvorledes Arbejdslønnen i dette Fag er langt ringere i Tyskland end her. Jeg har ud af

et Fagblad taget nogle Arbejdsløninger. Ugeförtjenesten for en Mand fra 16 til 20 Aar er 12 Mark i Dagløn, 18 i Akkord, for Mænd over 20 Aar er den 15 Mark i Dagløn og 20—30 Mark i Akkord. Kvinder fra 16 til 20 Aar have 9 Mark om Ugen i Dagløn og 11 Mark i Akkord, over 20 Aar 9 Mark i Dagløn og 12½ Mark i Akkord om Ugen. Sammenholdes nu dermed Arbejdslønnen, som den er stegen indenfor den Fabrik, jeg omtalte, i Aarene 1896—1906, faar jeg der i Ugeløn følgende Satsler: For Formere 22—25 Kr. i 1896 og 25—27 Kr. i 1906, for Sammensættere 16½—34½ Kr. i 1896 og 24—42 i 1906, for Glasovnsfolk 20½ Kr. i 1896 og 27½ Kr. i 1906, for Gasovnsfolk 20 Kr. i 1896 og 27½ Kr. i 1906, for Glaserere 25¾ Kr. i 1896 og 30¼ Kr. i 1906, for Malere 22—33 Kr. i 1896 og 26½—38 Kr. i 1906, for Arbejdsmand 18 Kr. i 1896 og 21 Kr. i 1906 og for Kvinder 7½ Kr. i 1896 og i 1906 12 Kr. Jeg vil omtale dette Erhverv lidt nærmere. Det har netop Interesse i social Henseende. Erhvervet er, som De vide, i England samlet paa enkelte Lokaliteter, hvor der findes Hundreder af Fabrikker af samme Art, f. Eks. de saakaldte „potteries“ i Staffordshire. Den samme Bevægelse fandt Sted for en Del Aar tilbage i Tyskland, men den er bleven afbrudt for 10—15 Aar siden af en anden Bevægelse, hvorved man har flyttet disse Fabrikker ud i isolerede Egne. Man har der bygget Fabrikker, der kaste sig over Specialvirksomhed, Tilvirkning af en enkelt Ting i en ganske overordentlig stor Maalestok. Arbejderne bo der i Fabrikernes Arbejderboliger, og man anvender der i mere eller mindre Grad det System, man i England kalder „truck“-Systemet, og som har haft saa overordentlig skadelige Følger, at det nu er forbudt efter engelsk Fabriklovgivning. Det er et System, hvorefter Arbejderne ved Indkøb af alle deres Forbrugsforbringer osv., der staa i nærmere eller fjernere Forhold til Fabrikken. Disse Arbejdere arbejde dér for en overordentlig lav Arbejdsløn. Der er Tilfælde, hvor f. Eks. et Vandstel sælges her fra en saadan Fabrik for de samme Penge, som det koster paa „Alumina“ bare at forme det. De sidde der paa en meget lav Arbejdsløn, men alligevel vil jeg sige, at de komme lige saa godt eller lige saa daarligt ud af det som de andre, fordi deres Livsforbrødenheder ogsaa ere temmelig langt nede, og fremfor alt er Lefevoden langt nede. Naar saadanne Folk blot have deres Tønde